

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent:

JUDr. et Mgr. Rudolf Leška, Ph.D., LL.M.

Diplomant:

Richard Juan Rozkovec

Název oponované práce:

Zastupování výkonných umělců

Text posudku:

Se zarmoucením musím konstatovat, že práce je z velmi velké části identická s prací dřívější, s níž aspirant při poslední obhajobě neuspěl. Nabízí se tedy otázka, kolik času bylo věnováno její revizi (jedna kapitola byla pouze vyměněna za jinou, která – slovy autora – „hrubě popisuje“ kolektivní správce; jedna krátká kapitola byla doplněna; ostatní kapitoly si v podstatě jen vyměnily pořadí). Problém původní práce nebyl totiž jen v jednotlivých chybných tvrzeních, ale byl problémem vysloveně koncepčním. Některé z vytýkaných mylných tvrzení byla na příslušných místech opravena, ale práce jako taková nijak podstatně přepracovaná nebyla.

Úvodem k nově zařazené kapitole – zde je v několika odstavcích nepřesně z několika internetových stránek zkompileovaný popis některých kolektivních správců, je zde citována úvaha, že individuální správa je „prakticky nemožná“ při „nejrůznějších užitích filmových a televizních děl“ (což je závěr, který není pravdivý a není jasné, jak k němu anonymní zdroj, na který se autor nekriticky odvolává, dospěl). Škoda, že autor místo metody copy-paste z internetových stránek kolektivních správců (rubriky „o nás“) nevzal do ruky knihu a necitoval z některé z mnoha monografií na téma kolektivní správy, pokud jí už věnuje celou kapitolu (např. Hartmanová, Matějičný, Telec, Popelková), případně z některé z učebnic.

Nezbývá mi proto, než zopakovat z výčtu svých posledních výhrad ty závažnější (omlouvám se rovnou, budu-li se – stejně jako autor – na některých místech doslova opakovat):

- Práce se jmenuje zastupování výkonných umělců, ale stejně jako dříve, i nyní je první kapitola věnována autorům a výkonným umělcům se v ní ujde jeden odstavec. Stejně tak v kapitole o kolektivní správě se výkonným umělcům věnuje jeden odstavec a zbytek se týká kolektivní správy práv autorů.
- Rozdíl mezi velkými a malými právy není ani tak v druhu děl, jako ve způsobu provozování (divadelní v. nedivadelní provozování). Autor nyní uvádí cosi o tom, že malá práva se vztahují „k menším dílům“, pomíjeje přitom, že i koncertní provedení olbřímích Písní z Gurre (tři sbory, na 150 hudebníků, 5 zpěváků) představuje „malé právo“ a naopak divadelní skeč na minutovou píseň je „velkým právem“ – čili na „velikosti“ opravdu nezáleží, alespoň v tomto případě.
- INTERGRAM sice kolektivně spravuje práva výkonných umělců (byť se nejedná o agenturu), ovšem není pravdou, že by výkonným umělcům vznikalo právo na roční doplňkovou odměnu při užití zvukově obrazových záznamů (vzniká při užití zvukových záznamů), ale především, právo na roční doplňkovou odměnu svým ročním příjmem Intergramu v jednotkách tisíc korun je z hlediska půlmiliardového inkasa tohoto kolektivního správce poněkud vedlejší, ač student jej v úvodu zmiňuje jako jediný (v další části práce doplňuje alespoň odkazem na paragraf i další spravovaná

práva). Jak jsem ale již uvedl, s agenturní činností nemá nic společného a event. úvahu na téma co má kolektivní správa společného s agenturou a čím se liší jsem postrádal.

- Živnostenské oprávnění není určeno jen osobám, jejichž podnikání „se pak rozrůstá do jiných právních podob“ (sic). Živnostensky podnikajícím podnikatelem je i jakákoli velká korporace.
- Citace, která byla v předchozí verzi připsána paní Kučerové, se nyní objevuje na jiném místě práce a je připsána nějakému internetovému zdroji (autora student neuvádí). Může student objasnit?
- Autor by se mohl zabývat otázkou ochrany obchodního zástupce jako slabší smluvní strany a specifiku umělecké agentury, kde zástupce je zpravidla silnější smluvní stranou. Měl by zmínit směrnici o obchodních zástupcích, která je v ustanoveních o obchodním zastoupení transponována (tj. u obchodních zástupců se jedná o unijní právo).

Práce s odbornou literaturou zůstala naprosto minimální a žádná nová se neobjevila, ačkoli by si aspirant měl rešerši literatury udělat (k tomuto tématu by bylo vhodné se obeznámit např. s monografií prof. Telce *Právo výkonných umělců v provozovatelské praxi*, která je spíše právně-teoretická, nebo s některými praktickými pracemi z managementu výkonných umělců – J. Dvořák, M. Tesař, M. Smolíková).

Největší potíží práce je, že – navzdory napomenutí, jehož se studentovi dostalo – věnuje bez potřebného studia velkou část tématům, která jsou pro studenta zjevně naprosto neznámá a naopak se nevěnuje tomu, co by student mohl znát z praktického profesního života svého nebo svých kolegů (tam, kde praxi, která je mu známá, popisuje, by práce obstála – např. některé části na str. 8 až 10). Na škodu je též to, že student tvrdošíjně trvá na tom, že bude srovnávat angloamerickou a českou praxi, aniž by k tomuto tématu v práci předestřel být jen jedinou knihu z přebohaté tamější literatury (problém, na který jsem také poukazoval již dříve).

Vzhledem k tomu, že práce nedoznala podstatné kvalitativní změny proti své poslední verzi, nemůžu než ji k obhajobě **nedoporučit**. Pokud aspirant kolegium přesvědčí při obhajobě a uvede na pravou míru nejzávažnější problémy zde uvedené, nechávám k úvaze přehodnocení tohoto oponentova závěru.

Otázka(y) k obhajobě:

- 1) Jaký je rozdíl mezi kolektivní správou majetkových práv výkonného umělce a agenturní činností?
- 2) Jaký je rozdíl mezi uměleckou agenturou, castingovou agenturou a komparzní agenturou? Kdo je klientem agentury v těchto jednotlivých případech?

Bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **nedoporučuji**.

Datum: 9.9.2018

Podpis: